

графіків перегляду норм праці з планом організаційно-технічного розвитку закладів сфери обслуговування.

Список використаної літератури:

1. Абрамов В.М. Нормування праці: підруч. / Абрамов В.М., Данюк В.М., Гриненко А.М., Колот А.М., Чернов В.І. – К.: ВПОЛ, 1995. –208 с.
2. Адамчук В.В. Организация и нормирование труда / В.В. Адамчук. - М.: Финстатинформ, 2000. - 297с.
3. Багрова І.В. Нормування праці: навч. посіб. / І.В. Багрова. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. - 212с.
4. Волошина С.В. Економіка праці: навч. посіб. / С.В.Волошина, Н.В. Чорноморченко, І.С. Чорноморченко. – Дніпропетровськ: Пороги, 2002. –342с.
5. Волошина С.В. Діагностика стану нормування праці на підприємстві / С.В. Волошина, І.М. Казначеева // Актуальні проблеми і прогресивні напрямки управління економічним розвитком вітчизняних підприємств: III всеукр. наук.-практ. конф., 23-24 квітня 2013 р.: тези доп. – Кривий Ріг: КЕІ КНУ, 2013. - Т.1 - С. 226-231.
6. Вудвуд В.В. Нормування праці на підприємствах як елемент підвищення її продуктивності / В.В. Вудвуд // Інноваційна економіка. - 2013. - №4. – С. 60-63.
7. Дзюба С.Г. Нормування праці в вітчизняній і міжнародній економіці: монографія / С.Г. Дзюба, І.Ю. Гайдай. – Донецьк: ТОВ «Юго-Восток», ЛТД», 2005. – 172 с.

ПУГАЧЕВСЬКА КАТЕРИНА ЙОЖЕФІВНА
к.е.н., доцент кафедри менеджменту та управління
економічними процесами,
Мукачівського державного університету

ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНУ В ЦИФРОВИЙ ЕКОНОМІЦІ

Кожен новий етап розвитку економіки характеризується своїми особливостями. Змінюються ключові фактори, що визначають можливості

економічних суб'єктів. Динамічно змінюються умови і фактори росту, функціонування і розвитку господарюючих суб'єктів, що призводить до формування нових термінів, а також модернізації вже використовуваних теорій і методологій [1].

Повсюдне поширення електронних послуг, застосування інформаційних технологій, поява віртуальної реальності змінює вигляд економіки, характеризуючи її як «цифрову» [2]. Це не означає, що перестали існувати такі поняття як: «сировинна економіка», «інституціональна економіка» або «інноваційна економіка». Ці терміни використовуються поряд в рамках більш глибокого і ретельного аналізу зовнішнього і внутрішнього оточення економічних систем. Більш того, можна сказати, що поява і використання цифрових технологій у всіх сферах економіки - це і є прояв інноваційної економіки, при цьому термін «цифрова економіка» лише концентрує увагу на те, який саме сектор економіки розвивається на сьогоднішній день найбільш активно і інноваційно. Також, використовуючи поняття інституційної економіки, ми можемо говорити про те, які відбулися зміни в інституційній структурі в зв'язку з появою і поширенням нових видів послуг і технологій.

Таким чином, поява нових понять, які характеризують і пояснюють зміни, що відбуваються в економіці на сучасному етапі розвитку, впливає і розширює існуючі економічні терміни. Так, поняття інноваційної конкурентоспроможності регіону відображає здатність регіону розвиватися, спираючись на активізацію інноваційної діяльності, в порівнянні з аналогічними суб'єктами, що володіють схожими ресурсами. Інакше інноваційна конкурентоспроможність регіону ототожнюється із сукупністю можливостей по досягненню сильних конкурентних позицій на основі інноваційного розвитку, націлених на підвищення якості життя населення та забезпечення сталого економічного зростання території.

Рівень інноваційної конкурентоспроможності знаходиться на основі дванадцяти показників, згрупованих у три блоки. Перший блок, описує масштаби науково-технічної діяльності і включає в себе: співвідношення витрат на дослідження і розробки та доданої вартості, створеної в регіоні; питому вагу

підприємств, які отримують державні субсидії на інноваційний розвиток, в загальній кількості підприємств, що функціонують в регіоні; питому вагу підприємств, що використовують інновації у себе, в загальній кількості підприємств в регіоні; частку малих і середніх підприємств в регіоні, які співпрацюють з іншими з питань науково-технічного розвитку, в загальній кількості малих і середніх підприємств.

Другий блок характеризує якість людських ресурсів, наявних на території досліджуваного регіону і розраховується на основі таких показників, як: частка працівників з вищою освітою в загальній кількості зайнятих в регіоні; частка підприємств, що використовують навчання і підготовку персоналу, пов'язаних з інноваціями, в загальній кількості підприємств, що функціонують в даному регіоні. І третій блок відображає науково-технічні результати, що відображаються за допомогою наступних даних: частка продукції, що зазнала значних технологічних змін або знову впроваджена, в загальному обсязі продажів в регіоні; частка продукції, що зазнала удосконалень в загальному обсязі продажів в регіоні; частка підприємств в регіоні, які патентують свої винаходи, від загальної кількості підприємств, які функціонують в регіоні; частка підприємств, які використовують нові торгові марки, в загальній кількості підприємств в регіоні; частка підприємств, що використовують реєстрацію частин проекту, в загальній кількості підприємств, що функціонують в регіоні.

Цих даних, до недавнього часу, було досить для аналізу і дослідження інноваційної конкурентоспроможності регіону, оскільки вони досить повно висвітлювали інноваційну діяльність території і активність використання наявних ресурсів. Однак, з огляду на глобальну цифровізацію економіки, яка має великий вплив на всі сфери життєдіяльності людини, було б правильно додати блок показників, які б характеризували рівень використання інформаційних технологій в регіоні і масштаб сектора електронних послуг, що надаються населенню.

У зв'язку з цим пропонується включити в четвертий блок оцінки інноваційної конкурентоспроможності регіону такі показники, як: використання інформаційних та комунікаційних технологій в організаціях, в тому числі за

видами технологій; організації, що мають web-сайт; домашні господарства, які мають доступ в інтернет; обсяг електронних послуг, що надаються населенню регіону. Застосування цих показників допоможе проаналізувати впровадження і використання технологій, які на сьогоднішній день є важливими факторами розвитку господарюючого суб'єкта та отримання конкурентних переваг в порівнянні з іншими територіями. Цей блок показників дозволить врахувати сучасні тенденції розвитку економічних відносин, підкреслюючи важливість цифрового сектора економіки.

Список використаної літератури:

1. Мінгальова Ж.А. Застосування комплексного підходу до оцінки інноваційної конкурентоспроможності економічних суб'єктів. //Мінгальова Ж.А., Платинюк І.І. // Сучасні проблеми науки та освіти. 2012. № 3. С. 257
2. Брусакова І.А. Інновації в техніці і економіці для цифрового підприємства. Брусакова І.А., Шепелев Р.Е.// Планування та забезпечення підготовки кадрів для промислово-економічного комплексу регіону. 2016. Т. 1. С. 70-75.

СОЧКА ЛЕСЯ ІВАНІВНА,
студентка зі спеціальності «Облік та аудит»,
Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри обліку і
оподаткування та маркетингу **Максименко Д.В.,**
Мукачівського державного університету

КЛАСИФІКАЦІЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Створення впорядкованої структури витрат підприємства вимагає здійснення економічно обґрунтованої їх класифікації за окремими ознаками. Це передбачає розподіл та узагальнення витрат за групами для представлення інформації у зручній для управління та аналізу формі. Класифікація потрібна для організації економічної роботи підприємства, визначення вартості продукції та ціноутворення, нормування, планування, контролю й аналізу витрат.. Правильний

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>